

Afrekening in het bedrijf

Eerste druk maart 2016

Copyright ©

Ludo Geluykens / Leesgenot, 2016

Site van de auteur:

www.ludogeluykens.be

Uitgeverij Leesgenot:

Dennenlaan 32
2520 Ranst
+32 3 485.72.63
www.leesgenot.be

Ontwerp omslag:

Kris Geluykens/slidedesigners

Foto omslag

Kris Geluykens/slidedesigners

ISBN:

9789490660109

D 2016/12.183/1

NUR-Code:

330

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie of op welke andere wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur. De personages in dit boek zijn niet gerelateerd aan bepaalde personen. Indien we toch die indruk zouden wekken, hebben we nooit de bedoeling om gelijk wie te kwetsen.

Ludo Geluykens

Afrekening in het bedrijf

Uitgeverij: Leesgenot - © - 2016

Van dezelfde auteur :

Moord op de scheidsrechter

Adellijke intriges

Een drug te ver

Losgeld voor een kind

Moord aan de balie

Chantage in het schepencollege

Afrekening in het bedrijf

I

Het eerste deel speelt zich vijf jaar geleden af.

1

8 april, Industriestraat, Lier.

Bij het transportbedrijf WWT (WorldWide Transport) waren ze volop bezig met de laatste voorbereidingen van de managementdagen die zouden doorgaan volgend weekend van vrijdagavond tot zaterdagavond in het domein van Sunparks De Haan. De Belgische afdeling van WWT was door de hoofdzetel in Amsterdam aangeduid om deze managementmeeting voor alle wereldwijde afdelingen te organiseren. Ze hadden geselecteerd voor Sunparks De Haan omdat het zo gemakkelijk was om alle managers te laten overnachten in één van de huisjes op het domein en omdat de omgeving ook uitnodigde om te ontspannen buiten de meetings. Zo kon men bijvoorbeeld gemakkelijk eens tot aan zee wandelen om een frisse neus te halen. Een gezonde geest in een gezond lichaam.

Het hoofdkantoor van WWT Belgium was gevestigd in de Industriestraat in Lier, naast de Ring. Er waren ook depots in Waregem, Antwerpen, Luik en Luxemburg, die rapporteerden aan de hoofdzetel in Lier. Het depot van Luxemburg was gemakshalve aan de Belgische tak van het bedrijf toegevoegd omdat het te klein was om zelfstandig te werken. Een bijkomende reden was ook dat in België zowat iedereen Frans sprak in tegenstelling tot op de hoofdzetel in Nederland, waar iemand vinden die de Franse taal beheerste, vergelijkbaar was met het zoeken

naar een speld in een hooiberg. Vandaag, donderdag, moesten alle presentaties die men zou gebruiken tijdens het weekend, binnen zijn op de afdeling Human Resources.

Op de afdeling General Services was Ludwig Vandenberg, de manager van deze afdeling, volop bezig met controleren of alle bestellingen ook afgeleverd waren. De controle verliep moeizaam, want sommige dingen waren in Lier afgeleverd en andere waren dan weer rechtstreeks bij Sunparks in De Haan afgezet.

Luk Geerts, de manager van de afdeling Safety & Security, bekeek zijn actieplan nog eens. Er was vanuit de hoofdzetel speciale aandacht gevraagd voor de security omdat men de nieuwe strategie van het bedrijf wilde bespreken die zou worden uitgezet in de gehele organisatie. Het zou niet de eerste keer zijn dat een concurrent van de gelegenheid gebruik zou maken om bij de presentaties binnen te glippen om zo al onmiddellijk te kunnen inspelen op de nieuwe strategie van WWT.

Om drie uur in de namiddag was een laatste meeting gepland waarop alle managers die betrokken waren bij de organisatie waren uitgenodigd. Ivan Raeymaekers, de General Manager, was als eerste aanwezig in de meetingroom, samen met zijn secretaresse Magda Vossen. Tien minuten later was iedereen aanwezig en opende Ivan Raeymaekers de meeting. De bedoeling was dat alle managers een update gaven van hun voorbereidingen.

Luk Geerts mocht beginnen. Hij legde uit dat voor alle uitgenodigde managers een securitybadge was gemaakt die bij het onthaal uitgereikt zou worden en dat hij zijn

mensen, die de toegang tot de zaal controleerden, de opdracht had gegeven om geen enkel persoon zonder badge in de zaal binnen te laten.

Flor De Bruyn, Human Resources Manager, kon melden dat hij alle presentaties voor de meeting binnen had gekregen met uitzondering van deze van Alvin Johnson, de General Director, die zouden ze pas op het laatste moment binnenkrijgen. Luk Geerts legde uit dat hij dat omwille van securityredenen zo had afgesproken met de General Director.

Ludwig Vandenbergh, de General Services Manager, die instond voor zowat de gehele organisatie ter plaatse, wist te melden dat voor alle aanwezige managers overnachtingen waren voorzien. Hij had voldoende huisjes geboekt op het terrein van Sunparks De Haan.

“Hoe heb je de indeling van de huisjes geregeld?” vroeg Ivan Raeymaekers.

“Ik heb het zodanig uitgewerkt dat de meeste managers samen liggen met hun landgenoten. Alleen de Security Managers uit de verschillende landen verblijven allemaal samen in een huisje, dat heeft Luk Geerts zo gevraagd”, antwoordde Ludwig Vandenbergh.

“Dat klopt”, zei Geerts. “Zo kan ik als het moet één van mijn collega’s inzetten en zij willen ook allemaal betrokken worden zodat ze kunnen zien hoe de meeting geregeld is op gebied van security. Zo zijn ze al voorbereid voor wanneer ze zelf de meeting moeten organiseren in de toekomst.”

“Slapen de mannen en de vrouwen samen?” vroeg Flor De Bruyn.

“Dat zou je wel willen, hé”, lachte Luk Geerts.

“Nee, natuurlijk niet, de vrouwen slapen apart”, antwoordde Ludwig Vandenbergh.

“Laat ons dat vooral zo houden”, zei Ivan Raeymaekers.

“Zijn er ook managers die niet blijven overnachten?” vroeg Magda Vossen.

“Ja, twee managers van depot Waregem en een Nederlander die in Zeeuws-Vlaanderen woont”, antwoordde Ludwig Vandenbergh.

“Wil je hen een brief sturen waarin we hen als bedrijf erop wijzen dat zij zelf verantwoordelijk zijn voor hun verplaatsingen en dat ze moeten letten op hun drankgebruik?” vroeg de General Manager.

“Daar zal ik voor zorgen”, antwoordde de Human Resources Manager.

De General Services Manager legde nog uit dat alle maaltijden geregeld waren voor zowel de twee avonden als voor tussen de meeting door. Er was een aparte zaal voorzien waar ze samen met alle managers de maaltijden konden nemen. Deze zaal lag vlak naast de grote zaal waarin ze op vrijdagavond de ‘ontspanningsavond’ hadden gepland.

“En is voor die avond ook alles geregeld?” vroeg Ivan Raeymaekers.

“Alles wordt door Sunparks zelf geregeld: muziek, drank, broodjes. We moeten alleen betalen”, lachte Ludwig Vanden-bergh.

“En wat met de mensen die iets anders willen doen?” vroeg Magda Vossen.

“Alle faciliteiten staan steeds ter beschikking van de aanwezigen”, antwoordde de General Services Manager. “Ze kunnen gaan zwemmen, biljarten, tennissen, squashen en zelfs de sauna staat ter beschikking.”

“De sauna zegt me wel iets”, zei Magda.

“Als je iemand nodig hebt om je handdoek te dragen, laat het dan maar weten”, lachte Luk Geerts. “De afdeling Security staat steeds ten dienste.”

“Dat geloof ik vast”, lachte Ivan Raeymaekers.

“En hoever staat het met de agenda voor de meeting?” vroeg de General Manager.

“We beginnen met de verwelkoming op vrijdagmiddag om half drie. Dan krijgen de managers ook de sleutel van hun huisje en kunnen ze hun spullen daar achter laten. Om vier uur stipt beginnen we met de meeting. Eerst verwelkom jij de managers en daarna neemt Alvin Johnson over. Hij zal dan de rest van de namiddag voor zijn rekening nemen tot zes uur”, zei Magda Vossen.

“Wanneer moeten we aan tafel zitten?” vroeg Flor De Bruyn.

“Het avondeten is tegen zeven uur voorzien zodat we rond negen uur kunnen beginnen met het avondprogramma”, antwoordde Magda.

“En wanneer beginnen we zaterdagmorgen?”

“Vanaf zeven uur is er ontbijt voorzien. De meeting begint om half negen. In de voormiddag is de afdeling Sales aan de beurt. Om twaalf uur hebben we de lunch en om half twee neemt Operations over tot vier uur. Alvin Johnson sluit dan de meeting af daarna hebben we nog een buffet voorzien zodat iedereen nog wat kan eten alvorens naar huis te vertrekken”, antwoordde Magda.

“Dus alle voorbereidingen zijn getroffen?” vroeg de General Manager. “Is ginder in De Haan ook alles geregeld?”

“Normaal zou daar ook alles in orde moeten zijn. En Luk Geerts gaat straks nog een laatste controle uitvoeren”, zei Ludwig Vandenbergh.

“Ik vertrek vanavond al naar ginder en kan dan indien nodig nog bijsturen”, antwoordde Luk Geerts.

“Dan zien we mekaar morgen allemaal in De Haan”, besloot Ivan Raeymaekers.

Ze verlieten allemaal de meetingroom en gingen op weg naar hun eigen kantoor.

“Kan ik je even spreken?” vroeg Mark Schouppe, de Financiële Manager, aan Luk Geerts.

“Natuurlijk”, antwoordde Luk en hij bleef staan om het gesprek te beginnen.

“In je kantoor graag”, antwoordde Schouppe.

Ze gingen een verdieping hoger naar het kantoor van de Security Manager.

“Ik heb dit briefje tussen mijn ruitenwisser gevonden vanmorgen toen ik thuis vertrok”, zei Schouppe en hij gaf het papiertje aan Geerts, die het hardop las.

“Als je nog wat langer wil blijven leven stop dan met die spelletjes. Ik weet je overal te vinden!”

“Moet ik dat serieus nemen?” vroeg Schouppe.

“Dat is je eigen beslissing. Ik weet niet waarover het hier gaat”, antwoordde Geerts.

“Ik ook niet”, zei de Financiële Manager.

“Echt niet?” vroeg Luk.

“Neen.”

“Dan zou ik dit toch maar even melden bij de politie”, antwoordde de Security Manager.

“Ik zal er nog eens over nadenken”, besloot Schouppe en hij vertrok.

Geerts wist wel dat Schouppe het niet zo nauw nam met de huwelijksrouw. Hij had al jaren een verhouding met Magda Vossen de secretaresse van Ivan Raeymaekers, de General Manager.

“Misschien was het één wel een gevolg van het ander”, dacht hij.

Hij stak het papiertje in een lade van zijn bureau.

